

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET
☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.
☎: 1/441-6501 ☎: 06-1/441-6502
✉: titkarsag@repate.hu
🌐: www.repate.hu

Ügyszám: FRP/283/2015/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

374/2015. (X. 22.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) panaszos¹ 2015. május 28-án előterjesztett **panasza alapján indult eljárásban** a 2015. október 22 megtartott zárt ülésén született állásfoglalását

m e g k ü l d i a z O r s z á g o s R e n d ő r f ő k a p i t á n y n a k .

A Testület megállapítása szerint, a vizsgált ügyben **alapjogot súlyosan sértő intézkedésre került sor.**

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

A panaszos 2015. május 28-án, szóban a Testület Panaszirodáján adta elő panaszát, a vele szemben 2015. május 8-án fogantatosított rendőri intézkedéssel szemben.

I.

1) A panaszos beadványában előadta, hogy 2015. május 8-án egy körfolyosós ház lakásába lépett be, ahonnan elvitt egy kulcstartót, amit azonnal vissza is adott a tulajdonosnak. Ezt követően házkutatást tartottak a lakásán, majd előállították. Az előállítás időtartama közel 8 óra volt. Az előállító helyiségben nem volt levegő, ömlött be a cigarettafüst. A panaszos kérésére a rendőrök kinyitották az ablakot. A panaszos kérte azt is, hogy engedjék ki a mosdóba, erre a rendőrnő cinikus megjegyzéseket tett, végül azonban kiengedték. A panaszos állítása szerint a rendőrnők „viháncoltak”, megengedhetetlenül viselkedtek vele. A panaszos kérte, hadd vegye be a gyógyszereit, erre azt felelték, hogy csak mentő jelenlétében teheti meg. A mentők később kijöttek, és ők engedték meg, hogy a panaszos bevegye a gyógyszereit. A panaszos álláspontja szerint, a mentő kiérkezéséig sok idő telt el, pedig a

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

panaszos már nagyon rosszul érezte magát. A panaszos elmondása szerint az előállítás időtartama alatt késő estig eljárási cselekményt nem foganatosítottak vele szemben, és csak szabadon bocsátása előtt hallgatták ki. A panaszos megjegyezte azt is, hogy az előállítás időtartama alatt kapott élelmet.

A panaszos a rendőrségen is kezdeményezett panaszeljárást, onnan irányították a Testülethez.

II.

A Testület a tényállás tisztázása érdekében megkereséssel fordult a Budapesti Rendőr-főkapitányság illetékes kerületi rendőrkapitánysághoz (továbbiakban: illetékes rendőrkapitányság). A rendelkezésre bocsátott iratok alapján az alábbiak állapíthatók meg.

1) A megbízott kapitányságvezető 2015. június 26-án kelt átiratában a következőkről tájékoztatta a Testületet.

Az illetékes rendőrkapitányság járőrei 2015. május 8-án 15 óra 11 perckor vonták intézkedés alá a panaszost a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (továbbiakban: Rtv.) 33. § (1) bekezdés a) pontja alapján. Az intézkedést H. P. T. bejelentése alapján foganatosították, aki bejelentésében elmondta, hogy 2015. május 8-án a délutáni órákban Zs. Á.-sal, valamint P. B.-val az elhunyt nagymamája, Budapest ... kerület, Sz. I. körút 7. szám II. em. 17. ajtó alatt található lakásban tartózkodtak pakolás céljából. Amikor H. P. T. a gépjárművéhez ment és a lakás ajtaját nyitva hagyta, lakásban maradt Zs. Á. észlelte, hogy két ismeretlen nő 14 óra 45 perc körüli időben besétált a lakásba a szomszédot keresve. Mivel ő nem volt otthon a két nő papírt és tollat kért, majd az egyik azt mondta, hogy „lopjatok el mindent”, majd a helyiség körbejárását követően távoztak az ingatlanból, távozásukat P. B. is látta. Miután H. P. T. visszatért a lakásba, arra lett figyelmes, hogy a bejárati ajtó mágnes kulcsa, valamint a lakás riasztó rendszerének távirányítója eltűnt. Zs. Á. és P. B. tájékoztatták H. P. T.-t a történetéről. Ezután elindultak megkeresni az ismeretlen nőt. P. B. 14 óra 50 perckor a Budapest ... kerület H. Gy. utca és I. utca sarkán felismerni vélte a hölgyet. Ezután megszólították, és megkérdezték tőle, hogy nincs-e nála a lakásból hiányzó két tárgy. Erre az ismeretlen nő ingerülten reagált és tovább sétált a T. utca irányába. Ezt követően H. P. T. azt mondta az ismeretlen hölgynek, hogy rendőrt fog hívni, ha nem hajlandó a kérdésére válaszolni. Erre a hölgy elővette a zsebéből a két eltulajdonított tárgyat, és a kulcstartóiknál fogva kettészakította őket, majd a legközelebbi bokorba hajította. Ezután H. P. T. felvette a két tárgyat, majd értesítette a rendőrséget, miközben követte az ismeretlen hölgyet.

A járőrök 15 óra 11 perckor vonták intézkedés alá a panaszost a Budapest ... kerület, T. utca – V. H. utca kereszteződésénél található parkban. A panaszos a helyszínen tájékoztatta a rendőröket, hogy valóban eltulajdonította a két eszközt a lakásból, de csak azért, mert azt hitte, hogy az egyik ismerőséé, azonban a nevét nem tudta megmondani. A további intézkedések megtétele céljából a panaszos elfogásra és előállításra került az illetékes rendőrkapitányság, ahol a panaszost 16 óra 19 perckor sérülés- és panaszmentesen átadták a Rendőrkapitányságon lévő rendőrkollégájuknak.

Ezt követően 16 óra 39 perckor N. A. r. őrmester felvette a jegyzőkönyvet a letéti tárgyakról, majd kitöltötte a 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet (továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) 2. számú mellékletét az előállító helyiségben elhelyezett panaszosról, majd nyilatkoztatta az

előállító helyiségben történő elhelyezésekor a szóbeli tájékoztatás megtörténtéről és megértéséről, hozzátartozó, illetőleg egyéb személy értesítéséről, valamint ételkészítés és az írásos tájékoztatók átvételéről. A panaszos a tájékoztatókat átvette, egészségügyi állapotából adódó különleges étkezést nem igényelt, illetőleg vallásgyakorláshoz kapcsolódó különleges igényei nem voltak, továbbá hozzátartozó, egyéb személy kiértékelését sem kérte.

Az előállított személy étellel történő ellátásról szóló nyilatkozatból megállapítható, hogy 5 órát meghaladó fogva tartása esetén a részére adható ételkészítés először nem kérte, majd utólagosan 20 óra 25 perckor étkezést kért, részére 20 óra 30 perckor 1 darab 400 grammos konzerv és 1 darab zsemle adtak ki.

A kapitányságvezető átiratában foglaltak szerint, a panaszos előállító helyiségben történő elhelyezését N. A. r. őrmester végezte N. N. r. őrmesterrel, az előállító őri feladatait egyedül látta, melyet 17 órakor M. Z. r. zászlósna adott át. A rendelkezésre álló iratokból megállapítható, hogy N. A. r. őrmester egyedüli nőként találkozott a panaszossal. N. A. r. őrmester kiegészítő jelentésében leírta, hogy a befogadás során és azt követően is türelmes, megértő volt és normális hangnemben beszélt a panaszossal, valamint felhívta a panaszos figyelmét arra, hogy ha mosdóba kíván menni, vagy bármilyen kérése van, azt jelezze neki a zárka ajtón való kopogással. A panaszos többször is kopogott, hogy mosdóba szeretne menni, N. A. r. őrmester ezen kéréseknek minden egyes alkalommal eleget tett. Kiengedést követően a panaszos felháborodva, erőteljes hangnemben elmondta N. A. r. őrmesternek, hogy nem kíván visszamenni a zárkába, mivel ő nem követett el bűncselekményt. Erre N. A. r. őrmester határozott rendőri felszólítással, ismét felhívta figyelmét az előállító helyiségben tanúsítandó magatartás szabályaira és előírásaira.

A panaszos azon állításának, mely szerint a rendőrök hangneme nem volt megfelelő, valamint az, hogy „viháncoltak” és megengedhetetlenül viselkedtek, továbbá cinikus megjegyzéseket tettek a panaszos mosdóba történő kimenetele miatt, nincs valóság alapja, tekintettel arra, hogy a másik két kolléganő nem is találkozott a panaszossal. A kapitányságvezető átiratában megjegyezte azt is, hogy a panaszos őrzését N. A. r. őrmester a rendelkezésre álló iratok alapján 16 óra 39 perctől 17 óráig végezte, tehát 21 percen keresztül látta el a panaszos őrzését. M. J. r. zászlós 17 órakor vette át az előállító őri feladatokat, amely során a panaszos jelezte számára, hogy magas a vérnyomása, és emiatt szeretné bevenni a gyógyszereit. Ekkor M. Z. r. zászlós közölte vele, hogy nincs lehetőség arra, hogy bevegye a gyógyszereit, de mentőt hívnak hozzá és majd orvos dönt a gyógyszerek beviteléről. A kapitányságvezető átiratából az is kiderül, hogy a panaszos többször volt mosdóban, valamint kapott süteményt is, mivel közölte, hogy neki folyamatosan ennie kell. Majd jelezte, hogy nyugtatóra is szüksége van és a gyomorsava is magas, emiatt elkezdte hánytatni magát, mert a panaszos állítása szerint, az orvosok ezt javasolták neki. Mind ezután 18 óra 30 perckor érkezett meg Dr. L.-Ó. E. mentőorvos, aki megvizsgálta a panaszost, majd ellátta gyógyszerrel, azonban további sürgősségi teendő nem volt indokolt.

Az intézkedésről készített jelentést N. N. r. törzsőrmester 17 óra 51 perckor rögzítette a Robotzsaru Neo rendszerben, azt követően H. P. T. tanúkihallgatására került sor 18 óra 32 perctől 19 óra 28 percig, mellyel párhuzamosan P. B. tanúként történő kihallgatását fogantatóként 18 óra 53 perctől 19 óra 24 percig. Sz. A. r. főtörzsőrmester a tanúkihallgatásokat követően előkészítette a gyanúsított kihallgatására, majd 20 óra 4 perckor elkészítette a gyanúsítás szövegét, ezután 20 óra 58 perckor megkezdte a panaszos gyanúsítottként való kihallgatását. 21 óra 22 perckor elkészítették az ujjlenyomatlapot,

valamint a térle nyomatlapot és az 1. számú adatlapot, ezt követően megtörtént a panaszos bűnügyi nyilvántartásba vétele.

A kapitányságvezető arról tájékoztatta a Testületet, hogy a házkutatás, lefoglalás elrendelésére további bűncselekmények elkövetéséből származó tárgyak lehetséges fellelése miatt került sor. Az eljárási cselekményt 22 óra 25 perctől 22 óra 45 percig foganatosították, mely során nem foglaltak le további tárgyakat. A házkutatás befejezését követően 22 óra 45 perckor bocsátották szabadon a panaszost, és átadták részére a személyi szabadságot korlátozó intézkedés időtartamáról szóló igazolást.

Az Rtv. 33. § (3) bekezdése alapján, a rendőrség az előállítással csak a szükséges ideig, de legfeljebb 8 órán át korlátozhatja. Ha az előállítás célja még nem valósult meg, indokolt esetben ezt az időtartamot a rendőri szerv vezetője egy alkalommal 4 órával meghosszabbíthatja. Az előállítás időtartamát a rendőri intézkedés kezdetétől kell számolni.

A kapitányságvezető átiratában megállapította, hogy az az illetékes rendőrkapitányság az Rtv-ben előírt 8 órás időtartamon belül hajtotta végre az eljárási cselekményeket. Így az illetékes rendőrkapitányság beosztottai jogszerűen – kellő jogalap birtokában – és szakszerűen jártak el.

2) N. A. r. őrm. 2015. június 25-én készítette el jelentését a kifogásolt rendőri intézkedésről, melyből a következők állapíthatók meg.

A jelentésből kiderül, hogy N. A. r. őrm. 2015. május 8-án előállító őr feladatokat látott el az illetékes rendőrkapitányság előállító helyiségében. Az előállító őr feladatok ellátása során 16 óra 39 perckor az előírásoknak megfelelően befogadta az előállító helyiségbe a panaszost, majd elhelyezte a zárkába. A befogadás során jelen volt az intézkedést kezdeményező N. N. r. tőrm. is. A befogadás során, és azt követően is N. A. r. őrm. türelmes, és megértő volt, illetőleg normális hangnemben kommunikált a panaszossal. N. A. r. őrm. felhívta a panaszos figyelmét arra, hogy ha mosdóba szeretne menni, vagy bármilyen kérése van, azt jelezze neki a zárka ajtón való kopogással. Ezt követően a panaszos többször is jelezte szándékát, hogy mosdóba szeretne menni, melynek N. A. r. őrm. minden egyes alkalommal eleget tett. N. A. r. őrm. jelentésében megjegyezte azt is, hogy a panaszos felháborodva, erőteljes hangnemben közölte vele, hogy nem szeretne visszamenni a zárkába, mivel ő nem követett el bűncselekményt. Ekkor N. A. r. őrm. határozott felszólítással, ismét felhívta a panaszos figyelmét az előállító helyiségben tanúsítandó magatartás szabályaira.

N. A. r. őrm. jelentése végén elmondta, hogy az előállító helyiségben a befogadás után egyedül látta el az előállító őr feladatokat, majd 17 órakor M. J. r. zls. úrnak adta át ezen feladatokat.

3) M. J. r. tzls. 2015. május 28-án készítette el jelentését, mely az alábbiakat tartalmazza.

A jelentésből szerint, M. J. r. tzls. 2015. május 8-án szolgálata teljesítése során 17 órától 19 óráig előállító őr feladatokat látott el. Ezen feladatok ellátása alatt, a zárkában lévő panaszos közölte vele, hogy magas a vérnyomása és szeretné bevenni a saját gyógyszereit. M. J. r. tzls. tájékoztatta, hogy erre nincs lehetősége, de mentőt hívnak hozzá, és majd döntenek a gyógyszerek beviteléről. A panaszos a mentő kiérkezéséig többször volt a mosdóban, továbbá kapott süteményt is, mivel állítása szerint neki folyamatosan ennie kell. Ezt követően újabb

problémát jelzett a panaszos, nevezetesen azt, hogy neki nyugtatóra van szüksége, és a gyomorsava is magas. Majd egyszer csak elkezdte magát hánytatni, mivel elmondása szerint az orvosok ezt javasolták neki, ha magas a gyomorsava.

M. J. r. tzls. jelentése alapján, az előállítás időtartama alatt a panaszosnak többször volt dühkitörése, amely hirtelen átváltott jókedvvé, majd össze-vissza kezdett beszélni valótlanosságokat.

A mentőgépkocsi 18 óra 30 perckor érkezett meg dr. L - Ö. E. orvos vezetésével, aki meghallgatta, illetőleg megvizsgálta a panaszost, ezt követően pedig ellátta gyógyszerekkel. Ezután dr. L.-Ö. E. közölte, hogy további ellátást nem igényel a panaszos.

4) N. N. r. törm. 2015. május 8-án készítette el jelentését a panaszos elfogásának végrehajtásáról.

A jelentés szerint, 2015. május 8-án, 15 óra 11 perckor a panaszossal szemben az Rtv. 29. § (1) bekezdése alapján igazoltatást, illetőleg ezen törvényhely 33. § (1) bekezdés a) pontja alapján szándékos bűncselekmény elkövetésén tetten érést követő elfogást hajtottak végre. A jelentésből kiderül az is, hogy az intézkedés során kényszerítő eszközt nem alkalmaztak.

Az intézkedés alapjául szolgáló esemény rövid leírása szerint, a fenti napon szolgálata teljesítése során 14 óra 52 perckor Észak- Pest Központ azt az utasítást adta, hogy N. N. r. törm. jelenjen meg a Budapest ... kerület T. utca V. H. utca sarkán lévő parknál, mert onnan lopás elkövetésének gyanújáról bejelentés érkezett. N. N. r. törm. a fenti címen 15 óra 11 perckor jelent meg és felvette a kapcsolatot a bejelentővel, H. P. T-sal, aki elmondta, hogy a fenti napon a délutáni órákban, harmad magával a Budapest, .. kerület Sz. I. körút 7. sz. alatti helyen tartózkodott az elhunyt nagymamája lakásában, mert édesanyja megkérte, hogy a nagymama szekrényét szedje szét és szállítsa haza az ő lakásukba. H. P. T. lement az autójához 14 óra 45 perckor, mert benne felejtett valamit, s a lakást a neki segítő két ismerősére bízta, a pakolás megkönnyítése érdekében pedig a lakás bejárati ajtaját nyitva hagyta. Ezután a lakásban maradt Zs. Á. elmondása szerint egy ismeretlen nő (a panaszos) 14 óra 35 perckor besétált a lakásba és azt az utasítást adta, hogy „lopjatok el innen mindent”, majd a helyiségek körbe járása után távozott az ingatlanból. 14 óra 42 perckor P. B. ment be a lakásba, és látta, hogy onnan egy ismeretlen nő távozik. Mind ezután 14 óra 45 perckor H. P. T. is visszatért az ingatlanba, majd arra lett figyelmes, hogy a bejárati ajtó mágnes kulcsa, valamint a riasztó rendszerének távirányítója eltűnt. Ekkor tájékoztatta Zs. Á. , és P. B. a történetekről. Ezután H. P. T. és P. B. az ismeretlen nő keresésére indultak. P. B. 14 óra 50 perckor Budapest ... ker. H. Gy. utca – I. utca sarkán felismerte a panaszost. Ekkor H. P. T. és P. B. megszólították, és megkérdezték tőle, hogy nincs-e nála a lakásból hiányzó két tárgy. Erre az ismeretlen nő ingerülten reagált és tovább sétált a Budapest T. utca irányába. H. P. T. figyelmeztette a panaszost, hogy rendőrt fog hívni, ha nem válaszol a kérdésére. A panaszos erre úgy reagált, hogy elővette a zsebéből a két eltulajdonított tárgyat, a kulcstartóiknál fogva kettészakította őket, majd behajította a legközelebbi bokorba. Ezután H. P. T. értesítette a rendőrséget, miközben a panaszost követte.

N. N. r. törm. helyszínre kiérkezésekor 15 óra 11 perckor H. P. T., P. B., illetőleg a panaszos a Budapest ... kerület T. utca és V. H. utca sarkán található parkban tartózkodtak. N. N. r. törm. kérdésére elmondták, hogy az eltulajdonított tárgyak értéke 35 ezer Ft, a veszélyeztetett érték

pedig 10 millió Ft. Ezután N. N. r. törm. intézkedés alá vonta a panaszost, mely során megállapította a személyazonosságát. Ezt követően nyilatkoztatta őt a történetéről. A panaszos elmondta, hogy valóban eltulajdonította a két dolgot az ingatlanból, azonban csak azért tette, mert azt hitte, hogy az egyik ismerőséé. N. N. r. törm. a fentieket jelentette Észak-Pest Központnak, ahonnan azt az utasítást kapta, hogy a panaszost fogja el, ezt követően szállítsa be az illetékes rendőrkapitányságra további intézkedések megtétele céljából, továbbá H. P. T. az eltulajdonított tárgyakkal menjen vissza az elkövetés helyszínére, és ott várja meg az illetékes rendőrkapitányság Bűnügyi Szemlebizottság munkatársait. Mivel N. N. r. törm. a panaszost nem az elkövetés helyszínén fogta el, így kamera kutatást nem tudott végezni, illetőleg a fentebb említett tanúkon kívül egyéb tanú nem jelentkezett.

A rendőr közölte a panaszossal, hogy elfogja és az illetékes rendőrkapitányságra előállítja, mely közlést a panaszos megértett és tudomásul vett. A panaszos együttműködő magatartására tekintettel kényszerítő eszköz alkalmazására nem került sor. Ezt követően 15 óra 52 perckor N. N. r. törm. elhagyta a helyszínt. A panaszost 16 óra 19 perckor sérülés- és panaszmentesen M. I. r. szds. úrnak átadta.

N. N. r. törm. jelentése végén megjegyezte, hogy a panaszos védelemhez való jog gyakorlására vonatkozó szóbeli tájékoztatás a 23/2003 (VI.24.) BM-IM együttes rendelet 4.§ (4) bekezdése alapján 2015. május 8-án 15 óra 20 perckor megtörtént, továbbá az előállítás okáról szóló tájékoztatót, valamint az előállítás idejéről szóló igazolást átadták a panaszosnak.

5) Az előállítás időtartamáról készült igazolás szerint a panaszos az Rtv. 33. § (1) bekezdés a) pontja alapján 2015. május 8-án 15 óra 11 perctől 22 óra 45 percig személyi szabadságot korlátozó intézkedés miatt az illetékes rendőrkapitányság épületében tartózkodott, amelynek során sérülése és panasza nem keletkezett.

A panaszos a kényszerintézkedés módja ellen nem élt panasszal.

6) A rendőrség mellékelte az elfogás végrehajtása tárgyában készült parancsnoki kivizsgálásról szóló 2015. május 8-án kelt határozatot, melyből az alábbiak állapíthatóak meg.

K. J. r. ftörm. V. kerületi szolgálatparancsnok megállapítása szerint, az Rtv. 29. § (1) bekezdés alapján végrehajtott igazoltatás, illetőleg az Rtv. 33.§ (1) bekezdés a) pont alapján szándékos bűncselekmény elkövetésén tetten érést követő elfogás alkalmazása jogszerű, illetőleg szakszerű volt. Az Rtv. 15. § (1) és (2) bekezdésében foglalt arányosság követelményének megfelelt az igazoltatás, valamint az elfogás.

7) A rendőrség mellékelte az előállítással kapcsolatos panaszosi nyilatkozatokat.

A panaszos kijelentette, hogy az előállító helyiségbe történő befogadásakor az általa értett nyelven szóban és írásban kapott tájékoztatókból megismerte az előállított személyek jogait és kötelességeit, azok gyakorlásának módját, illetőleg jogorvoslati lehetőségeit. A panaszos kijelentette továbbá, hogy átvette a „Tájékoztató az előállított/elővezetett személy jogairól, kötelezettségeiről, valamint az előállító helyiség rendjéről” című tájékoztatót, illetőleg a „Tájékoztató a fogvatartottak részére jogorvoslati lehetőségekről” című tájékoztatót.

A panaszos kijelentette, hogy egészségügyi állapotból adódó különleges étkezési vagy egyéb igényei nincsenek, továbbá vallásgyakorlásához kapcsolódó különleges igényei sincsenek. A panaszos kijelentette, hogy nem dohányzik.

A panaszos hozzátartozója, képviselője, illetőleg egyéb személy kiértesítését nem kérte.

A fogvatartott élelemmel történő ellátásáról kiállított nyilatkozata szerint, a panaszos kijelentette, hogy az előállító helyiségbe történő befogadása, illetőleg a vele szemben alkalmazott rendőri intézkedés megkezdése óta 5 óra eltelt, és a részére adható élelmiszert nem kéri. Majd 20 óra 25 perckor utólagosan étkezést kért, így 20 óra 30 perckor 1 darab 400 grammos konzervet és 1 darab zsemlét átvett.

8) A rendőrség mellékelte az előállítás időtartama alatt a panaszoshoz kiérkező mentőorvos által készített ambuláns naplót, mely a következőket tartalmazza.

Az ambulánslap szerint, a panaszos magas vérnyomást, ingerültséget, fulladást, mellkasi nyomást panaszolt. A panaszok alapján alkalmazott gyógyszerek, 0,25 mg Xanax, illetőleg a panaszos esti gyógyszerei. Továbbá a mentőorvos megállapítása alapján sürgősségi teendő nem volt.

9) A rendőrség a Testület rendelkezésére bocsátotta a letéti tárgyakról szóló, 2015. május 8-án kelt jegyzőkönyvet, mely szerint a panaszostól a következő tárgyakat vették át: 1 darab személyi igazolvány, 1 darab samsung mobiltelefon, 1 darab lakáskulcs, 1 darab algopyrin, 1 darab zöld napszemüveg, 1 darab hatósági igazolvány, 1 darab recept, 1 darab hatósági bizonyítvány, 1 darab 2000 Ft-os bankjegy, 1 darab 20 Ft-os érme, 1 darab 10 Ft-os érme, 1 darab 5 Ft-os érme, illetőleg 1 darab fekete pénztárca. A jegyzőkönyvben a panaszos kijelentette, hogy a fogva tartása során tőle átvett készpénzt, értékeket, és tárgyakat 2015. május 8-án hiánytalanul visszakapta.

10) A rendőrség mellékelte a házkutatásról és lefoglalásról szóló, 2015. május 8-án kelt jegyzőkönyvet is.

Mivel a rendőrség hiányosan bocsátotta a Testület rendelkezésére ezen jegyzőkönyvet, a Testület így nem azt teljes terjedelmében ismertetni.

A jegyzőkönyv a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (továbbiakban: Btk.) 370.§ (1) bekezdésébe ütköző és (2) bekezdés b) pontjának bf) alpontja szerint minősülő szabálysértési értékre helyiséghez tartozó bekerített helyre, megtévesztéssel, a jogosult tudta és beleegyezése nélkül bemenne elkövetett lopás vétségének megalapozott gyanúja miatt a panaszos ellen folyamatban lévő büntetőügyben 2015 május 8-án 22 óra 25 perckor a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (továbbiakban: Be.) 149.§ (1) bekezdése, illetőleg a 151.§ (1) bekezdése alapján megkezdett házkutatás, lefoglalás alkalmával.

A nyomozó hatóság eljáró tagja, Sz. A. r. ftőrm. az eljárási cselekmény elrendeléséről szóló határozatot a panaszossal szóban közölte és a határozat egy példányát részére átadta.

Az eljárási cselekménynél jelen volt, a nyomozó hatóság részéről Sz. A. r. ftörm., illetőleg a kényszerintézkedéssel érintett panaszos. A nyomozó hatóság hatósági tanút nem alkalmazott.

Sz. A. r. ftörm. tájékoztatta a panaszost a lefoglalás és a büntetőeljárás során lefoglalt dolgok kezelésének, nyilvántartásának, előzetes értékesítésének és megsemmisítésének szabályairól, valamint az elkobzás végrehajtásáról szóló 11/2003. (V. 8.) IM-BM-PM együttes rendelet 2. § (3) bekezdésében foglaltakról, nevezetesen arról, hogy az érdekelt a bűnjel kezeléséről (tartásáról, tárolásáról, őrzéséről) saját költségén úgy köteles gondoskodni, hogy a bűnjel állaga, különösen minősége, használhatósága, értéke - a természetes mértéknél nagyobb arányban - ne romoljon, bizonyítási eszközként való felhasználhatósága ne kerüljön veszélybe, továbbá a bűnjelet állagának sérelme nélkül is csak akkor használhatja, ha azt a hatóság engedélyezi. Továbbá tájékoztatta panasztételi jogáról, illetőleg arról, hogy a jegyzőkönyv egyben átvételi elismervényként is szolgál a nyomozó hatóság által lefoglalt és elszállított dolgokról.

A jegyzőkönyv szerint, a panaszos azt nyilatkozta, hogy a kényszerintézkedéssel szemben nem kíván panasszal élni.

A jegyzőkönyvet 2015. május 8-án 22 óra 45 perckor zárták le.

11) A rendőrség mellékelte továbbá a házkutatás és lefoglalás elrendeléséről szóló, 2015. május 8-án kelt határozatot szerint a Btk. 370.§ (1) bekezdésébe ütköző és (2) bekezdés b) pontjának bf) alpontja szerint minősülő szabálysértési értékre helyiséghez tartozó bekerített helyre, megtévesztéssel, a jogosult tudta és beleegyezése nélkül bemenne elkövetett lopás vétségének megalapozott gyanúja miatt a panaszos ellen folyamatban lévő büntetőügyben, a panaszossal szemben Sz. J. r. alezredes bűnügyi osztályvezető házkutatást és lefoglalást rendelt el.

A határozat indokolásából kiderül, hogy a házkutatás, lefoglalás elrendelésére arra tekintettel került sor, hogy a panaszos lakhelyén további bűncselekmények elkövetéséből származó tárgyak fellelése lehetséges.

12) A rendőrség a Testület rendelkezésére bocsátotta a gyanúsított kihallgatásról szóló jegyzőkönyvet.

A jegyzőkönyv szerint a panaszos kihallgatása 2015. május 8-án 20 óra 58 perckor kezdődött. A kihallgatásának elején Sz. A. r. ftörm., közölte a panaszossal, hogy őt gyanúsítottként hallgatja ki a Be. 179.§ (1) bekezdése alapján, mert a rendelkezésre álló adatok szerint megalapozottan gyanúsítható azzal, hogy 2015. május 8-án 13 óra 30 perc körüli időben Btk. 370.§ (1) bekezdésébe ütköző és (2) bekezdés b) pontjának bf) alpontja szerint minősülő szabálysértési értékre helyiséghez tartozó bekerített helyre, megtévesztéssel, a jogosult tudta és beleegyezése nélkül bemenne elkövetett lopás vétségét követte el.

Ezt követően Sz. A. r. ftörm. közölte a panaszossal, hogy gyanúsítottként hallgatja ki, a Be. 179. § (1) bekezdése alapján, majd ismertette a gyanúsítás szövegét. Tekintettel arra, hogy a jegyzőkönyvben foglalt történeti tényállás szinte szó szerint megegyezik az előző alpontokban ismertetett rendőri jelentésekben foglalt tényállással, így a Testület eltekint ennek ismételt prezentálásától. Ezután Sz. A. r. ftörm figyelmeztette a panaszost, hogy a Be. 43. § (5)

bekezdése értelmében, köteles a lakóhelyének, illetve a tartózkodási helyének címét, valamint a polgárok személyi adatainak és lakcímének nyilvántartásáról szóló törvény szerinti értesítési címét és annak megváltozását az elköltözés - értesítési cím esetén a megváltozása vagy megszűnése - után három munkanapon belül annál a bíróságnál, ügyésznél, illetve nyomozó hatóságnál bejelenteni, amelyik vele szemben büntetőeljárást folytat. Ennek elmulasztása esetén - ha ehhez e törvény más jogkövetkezményt nem fűz - a terhelt rendbírósággal sújtható, és az okozott költség megfizetésére kötelezhető. Továbbá tájékoztatta a panaszost arról, hogy a Be 70/B. § (2) bekezdése alapján, a nyomozás befejezéséig a gyanúsított, a védő, a fiataikorú törvényes képviselője, a sértett és képviselője másolatot kaphat a szakvéleményről, valamint az olyan nyomozási cselekményről készült iratról, amelyeknél jelenlétüket e törvény lehetővé teszi; az egyéb iratról pedig akkor, ha ez a nyomozás érdekeit nem sérti. Ezen törvényhely (5) bekezdése szerint, a nyomozás befejezését követően másolatot kaphat a nyomozás azon iratairól, amelyeknek a megismerésére a 193. § (1) bekezdése alapján jogosult.

Sz. A. r. főrm figyelmeztette arra is a panaszost, hogy a nem magyar állampolgár gyanúsítottkénti kihallgatásáról az állampolgársága szerint illetékes külképviseletet a nyomozó szerv a Külügyminisztériumon keresztül akkor értesíti, ha ezt az érintett kéri. A gyanúsítottkénti kihallgatását a külképviselet értesítése nem késleltetheti. A külképviseletnek a kihallgatáson jelen lévő tagja a kihallgatotthoz kérdéseket nem intézhet, észrevételt nem tehet, illetőleg indítványt nem terjeszthet elő.

A figyelmeztetéseket követően a panaszos úgy nyilatkozott, hogy a jogairól történő tájékoztatást megértette, és kijelenti, hogy vallomást kíván tenni. Tekintettel arra, hogy a rendőrség hiányosan mellékelte a gyanúsítottkénti kihallgatásról szóló jegyzőkönyv panaszos vallomását tartalmazó részét, a Testület csak a rendelkezésre álló információkat közli. A panaszos vallomásában előadta, hogy E. hirdette neki Istent, van kutyája, de hónapok óta nem látta őt. A lakás pedig nyitva volt, mert egy koszos, bűdös lakás. Az ott lakó hölgy ment be, én kint maradtam. Amikor papírt kértünk E. szomszédjától, akkor mentem be oda és hoztam el a tokot. A panaszos továbbá azt nyilatkozta, hogy „a férjem halálakor voltam a pszichiátrián, nem kezelnek, de gyógyszerért járok be. Xanaxot szedek, napi egyet.

13) A rendőrség csatolta H. P. T. tanúkihallgatásáról szóló jegyzőkönyvet.

A jegyzőkönyv szerint a kihallgatás 2015. május 8-án 18 óra 32 perckor kezdődött, és 2015. május 8-án 19 óra 28 perckor ért véget. A rendőrség hiányosan küldte meg a tanúkihallgatásról szóló jegyzőkönyvet, a Testület így csak a jegyzőkönyv rendelkezésre álló részeit tudja ismertetni.

A tanúkihallgatáson jelen volt a hatóság részéről B. B. r. törm., aki az alábbiakról tájékoztatta a tanút a kihallgatása előtt. A Be. 80. § alapján tájékoztatta, hogy érdekében meghatalmazott ügyvéd járhat el, ha jogairól való felvilágosítás céljából ezt szükségesnek tartja. Továbbá felhívta a tanú figyelmét arra, hogy a Be. 95. § alapján életének, testi épségének vagy személyes szabadságának védelme, valamint annak érdekében, hogy vallomását megfélemlítés nélkül tegye meg, személyi adatainak zártan kezelése elrendelhető, illetőleg személyi védelem biztosítható. H. P. T. azt nyilatkozta, hogy személyi védelem biztosítását nem kéri, azonban kéri a személyi adatainak zártan kezelését. Ez alapján a tanú kérelmére hatóság eljáró tagja elrendelte a Be. 96. § (1) bekezdése alapján a tanú adatainak zártan kezelését. A tanú hozzájárult ahhoz, hogy az információs önrendelkezési jogról és az

információs szabadságról szóló 2011. évi CXII. törvény 5. § (1) bekezdés a) pontja és (2) bekezdés a) pontja alapján, a családi és utónevét, foglalkozását, nemét, és életkorát a tanúkihallgatási jegyzőkönyv tartalmazza.

B. B. r. törm. felhívta H. P. T. figyelmét arra, hogy mind szóban, mind írásban anyanyelvét használhatja. Ezt követően a Be. 82. § (2) bekezdése alapján figyelmeztette arra, hogy nem hallgatható ki tanúként a Be. 81. § (1) bekezdés

a) pontja alapján arról, amire lelkeszként, illetőleg egyházi személyként, hivatásánál fogva titoktartási kötelezettsége áll fenn,

b) pontja szerint, a védő arról, amiről mint védő szerzett tudomást, vagy amit a terhelttel védői minőségében közölt,

c) pontja értelmében az , akitől a testi vagy szellemi állapota miatt nyilvánvalóan nem várható helyes vallomás,

d) a hatósági tanú olyan tényekre, adatokra, körülményekre nézve, amelyre titoktartási kötelezettség terheli, és ez alól a bíróság, az ügyész, illetőleg a nyomozó hatóság nem mentette fel.

81. § (2) bekezdése alapján, minősített adatról nem hallgatható ki tanúként az, aki a titoktartási kötelezettség alól nem kapott felmentést.

B. B. r. törm. továbbá tájékoztatta a tanút arról, hogy a tanúvallomást megtagadhatja: a) pontja alapján, ha a terhelt hozzátartozója, illetőleg b) pontja szerint akkor is megtagadhatja a vallomástételt, ha magát vagy hozzátartozóját bűncselekmény elkövetésével vádolná, az ezzel kapcsolatos kérdésben, akkor is, ha a tanúvallomást az a) pont alapján nem tagadta meg. Azonban felhívta a tanú figyelmét arra, hogy a Be. 82. § (4) szerint, a tanúvallomást az (1) bekezdés b) pontja alapján nem tagadhatja meg az, aki a kérdésre adott válasszal önmagát olyan bűncselekmény elkövetésével vádolná, amely miatt

a) pontja alapján, vele szemben a feljelentést a 175. § (1) bekezdése alapján elutasították, tehát az ügy, illetőleg más büntetőügy felderítéséhez, bizonyításához hozzájárulva oly mértékben együttműködött, hogy az együttműködéshez fűződő nemzetbiztonsági érdek vagy bűnüldözési érdek jelentősebb volt, mint az, amely az állam büntetőjogi igényéhez fűződött,

b) vele szemben a nyomozást a 190. § (1) bekezdésének f) pontja vagy a 192. § (1) bekezdése alapján megszüntették,

c) vele szemben a büntetőeljárást tevékeny megbánás miatt megszüntették [221/A. § (7) bek., 267. § (1) bek. l) pont, 332. § (1) bek. f) pont],

d) pontja szerint, vele szemben a büntetőeljárást a 226. § (1)-(2) bekezdése alapján az ügyész megszüntette, mert a vádemelés elhalasztásának időtartam eredményesen telt le, illetőleg a kábítószer-élvező gyanúsított igazolta, hogy legalább hat hónapig folyamatos, kábítószer-függőséget gyógyító kezelésen, kábítószer használatot kezelő más ellátásban részesült vagy

megelőző-felvilágosító szolgáltatáson vett részt, valamint mert a tartás elmulasztása vétségének gyanúsítottja a tartási kötelezettségét teljesítette. Továbbá a 332. § (1) bekezdésének g) pontja szerint az eljárást a bíróság büntethetőséget megszüntető egyéb ok miatt megszüntették.

e) a Btk. Különös Része alapján a hatósággal történő együttműködése folytán nem büntethető.

Ezt követően B. B. r. törm. figyelmeztette, hogy a Be. 85. § (3) bekezdése alapján, hogy köteles a legjobb tudomása és lelkiismerete szerint az igazat vallani, továbbá arra, hogy a hamis tanúzást és a tanúvallomás jogosulatlan megtagadását a törvény büntetni rendeli. Továbbá felhívta arra a figyelmét, hogy a Btk. 268. § (1) bekezdése szerint, aki más hatóság előtt bűncselekmény elkövetésével hamisan vádol, vagy más ellen bűncselekményre vonatkozó koholt bizonyítékot hoz a hatóság tudomására, büntett miatt három évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő. 272. § (1) bekezdése szerint minődül az, ha a tanú, aki hatóság előtt az ügy lényeges körülményére valótlan vallomást tesz, vagy a valót elhallgatja, hamis tanúzást követ el, amit a törvény szabadságvesztéssel rendel büntetni.

A figyelmeztetéseket követően, H. P. T. azt nyilatkozta, hogy a hamis vád, illetőleg a hatóság félrevezetésének törvényes következményeire tett figyelmeztetést tudomásul vette. H. P. T. vallomása alapján, az eltulajdonított tárgyak maradéktalanul meglettek, illetőleg a lakásban nem keletkezett kár, mivel nyitott ajtón ment be a panaszos. H. P. T. megjegyezte azt is, hogy panaszost ezelőtt még soha sem látta, valamint azt, hogy a panaszost a 2. emeleten lakó 60-65 év körüli hölgy engedte be, akivel az eset előtt még nem találkozott, így egyebet nem tud róla mondani. H. P. T. mást az ügygel kapcsolatban nem tud elmondani, és nem is kíván.

14) A rendőrség mellékelte P. B. tanúkihallgatásáról szóló jegyzőkönyvet is, melyet a rendőrség hiányosan bocsátotta a Testület rendelkezésére, így a Testület csak a jegyzőkönyv rendelkezésre álló részeit tudja ismertetni.

A tanúkihallgatás 2015. május 8-án 18 óra 53 perckor kezdődött. A hatóság részéről Sz. A. r. ftörm., illetőleg eljárásban résztvevő P. B., mint tanú volt jelen.

Sz. A. r. ftörm. az alábbiakról tájékoztatta a tanút a kihallgatása előtt. A Be. 80. § alapján felhívta a panaszos figyelmét arra, hogy érdekében meghatalmazott ügyvéd járhat el, ha jogairól való felvilágosítás céljából ezt szükségesnek tartja. Továbbá figyelmeztette a tanút a Be. 85. § (3) bekezdése alapján, hogy köteles a legjobb tudomása és lelkiismerete szerint az igazat vallani, továbbá arra, hogy a hamis tanúzást és a tanúvallomás jogosulatlan megtagadását a törvény büntetni rendeli. Továbbá figyelmeztette arra, hogy a Btk. 268. § (1) bekezdése alapján, Aki más hatóság előtt bűncselekmény elkövetésével hamisan vádol, vagy más ellen bűncselekményre vonatkozó koholt bizonyítékot hoz a hatóság tudomására, büntett miatt három évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő. A 269. §-a szerint, aki más hatóság előtt szabálysértéssel vagy közigazgatási bírsággal sújtandó szabályszegéssel hamisan vádol, mást hatóság vagy a fegyelmi jogkör gyakorlója előtt fegyelmi vétséggel hamisan vádol, vagy más ellen szabálysértésre, közigazgatási bírsággal sújtandó szabályszegésre vagy fegyelmi vétségre vonatkozó koholt bizonyítékot hoz a hatóság vagy a fegyelmi jogkör gyakorlójának tudomására, vétség miatt egy évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő. 272. § (1) bekezdése szerint minősül az, ha a tanú, aki hatóság előtt az ügy lényeges körülményére

valótlan vallomást tesz, vagy a valót elhallgatja, hamis tanúzást követ el, amit a törvény szabadságvesztéssel rendel büntetni.

A figyelmeztetéseket követően, P. B. azt nyilatkozta, hogy a hamis vád, hamis tanúzás és a tanúvallomás jogosulatlan megtagadása törvényes következményeire tett figyelmeztetést, illetőleg a hatóság félrevezetésének törvényes következményeire tett figyelmeztetést tudomásul vette, megértette.

P. B. az esettel kapcsolatban előadta, hogy a fenti napon 12 óra körüli időben ment barátja, H. P. T. elhunyt nagymamájának lakására, azzal a céllal, hogy segítsen pakolni, mivel egy szekrényt kellett szétszedni és azt levinni. P. B.-án kívül H. P. T. és két ismerőse volt ott. H. P. T. 13 óra 30 perc körül lement a kocsihoz, hogy a parkoló jegyet vegyen. Ez idő alatt P. B. és H. P. T. két ismerőse maradtak a lakásban. A pakolás miatt a bejárati ajtó nyitva volt. P. B. elmondása szerint levitt egy bútorlapot, majd amikor visszatért a lakásba, arra lett figyelmes, hogy az előszobából nyíló nagy hálószobában, két idős hölgy állt, akiket ezelőtt még soha sem látott. P. B. kérdezte a többieket, hogy ki ez a két hölgy, mire az egyikük azt válaszolta, hogy a szomszédhoz jöttek, de ő nincs otthon ezért papírt, és ceruzát kértek, hogy üzenhessenek neki.

III.

A Testület a panaszbeadvány és a rendőrségtől kapott felvilágosítás alapján – figyelemmel a panaszolt intézkedés idején hatályos Rtv. és a Szolgálati Szabályzat rendelkezéseire – a panaszosok kifogásaival összefüggésben az alábbi megállapításra jutott.

A panaszos sérelmezte az előállítását; előadta, hogy a rendőrségen tartózkodott közel nyolc órán keresztül, mely során késő estig eljárási cselekményt nem foganatosítottak a rendőrök. A panaszos kifogásolta azt, hogy az előállító helyiségben nem volt elég levegő, ömlött be oda a cigarettafüst, továbbá a rendőrök nem engedték, hogy bevegye a gyógyszereit, mivel azt mondták, hogy csak mentő jelenlétében van rá lehetőség. Nem utolsó sorban a panaszos sérelmezte azt is, hogy a rendőrök megengedhetetlenül viselkedtek, viháncoltak, illetőleg a panaszosra cinikus megjegyzéseket tettek.

A vizsgálat során a Testület megállapította, hogy a rendőri intézkedések érintették a panaszos Magyarország Alaptörvénye Szabadság és Felelősség fejezetének II. cikkében rögzített emberi méltósághoz, valamint a IV. cikk (1) bekezdésében foglalt személyi szabadsághoz való jogát az alábbiak szerint.

1) A Testület elsőként azon körülményeket vizsgálta meg, amelyek intézkedési kötelezettséget keletkeztethettek a rendőrség oldalán a panaszossal szemben, azaz vajon a panaszossal szemben fennállt-e valamely bűncselekmény elkövetésének olyan mértékű gyanúja, amely a vele szembeni intézkedési kötelezettséget megalapozhatta. Ennek kapcsán az alábbi álláspontra helyezkedett a Testület.

A rendőrség tájékoztatása szerint, 2015. május 8-án H. P. T. tett telefonon keresztül bejelentést a rendőrségre, amelyben lopás elkövetésének gyanújáról értesítette a rendőrséget. A bejelentés alapján Észak-Pest Központ 14 óra 52 perckor 2 rendőrt irányított a helyszínre, akik megérkezésüket követően meghallgatták a helyszínen tartózkodókat, illetőleg a

panaszost 15 óra 11 perckor intézkedés alá vonták. H. P. T. elmondta, hogy aznap a délutáni órákban két barátjával, az elhunyt nagymamája, Budapest ... kerület, Sz. I. körút 7. szám alatt található lakásban tartózkodtak pakolás céljából. Amikor H. P. T. a gépjárművéhez ment és a lakás ajtaját nyitva hagyta, lakásban maradt Zs. Á. észlelte, hogy két ismeretlen nő 14 óra 45 perc körüli időben besétált a lakásba a szomszédot keresve. Mivel ő nem volt otthon a két nő papírt és tollat kért, majd az egyik azt mondta, hogy „lopjatok el mindent”, majd a helyiség körbejárását követően távoztak az ingatlanból, távozásukat P. B. is látta. Miután H. P. T. visszatért a lakásba, arra lett figyelmes, hogy a bejárati ajtó mágnes kulcsa, valamint a lakás riasztó rendszerének távirányítója eltűnt. Zs. Á. és P. B. tájékoztatták H. P. T.-t a történetéről. Ezután elindultak megkeresni az ismeretlen nőt. P. B. 14 óra 50 perckor a Budapest .. kerület H. Gy. utca és I. utca sarkán felismerni vélte a hölgyet, majd megszólították, és megkérdezték tőle, hogy nincs-e nála a lakásból hiányzó két tárgy. Erre az ismeretlen nő ingerülten reagált és tovább sétált a Tátra utca irányába. Ezt követően H. P. T. azt mondta az ismeretlen hölgynek, hogy rendőrt fog hívni, ha nem hajlandó a kérdésére válaszolni. Erre a hölgy elővette a zsebéből a két eltulajdonított tárgyat, és a kulcstartóiknál fogva kettészakította őket, majd a legközelebbi bokorba hajította. Ezután H. P. T. felvette a két tárgyat, majd értesítette a rendőrséget, miközben követték az ismeretlen hölgyet. A panaszos pedig a helyszínen arról tájékoztatta a rendőröket, hogy valóban eltulajdonította a két tárgyat lakásból, azonban azért tette ezt, mert azt hitte, hogy az egyik ismerőséé.

Az Rtv. 13. §-a szerint a rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő, vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyet a tudomására hoznak. Ez a kötelezettség a rendőrt halaszthatatlan esetben szolgálaton kívül is terheli, feltéve, hogy az intézkedés szükségességének időpontjában intézkedésre alkalmas állapotban van.

A Szolgálati Szabályzat 8. §-a szerint a rendőr az általa észlelt vagy tudomására jutott és hivatalból üldözendő bűncselekményről – ha az elkövető ismert, annak megjelölésével – feljelentést tesz, vagy ha a nyomozó hatóság tagja, úgy hivatalból megteszi a szükséges intézkedéseket a büntetőeljárás megindítása érdekében. A rendőr a magánindítványra büntethető bűncselekmény észlelése esetén a feljelentés megtételére jogosult kérésére megadja a szükséges felvilágosítást. Ezen rendelkezéseket egészíti ki a Szolgálati Szabályzat 9. §-a, amelynek (1) bekezdése szerint a rendőr szabálysértés észlelése esetén feljelentést tesz, vagy - jogszabály által meghatározott esetekben - helyszíni bírságot szab ki, vagy helyszíni bírság kiszabása helyett - ha a szabálysértési eljárásról szóló törvényben megállapított feltételek fennállnak - szóbeli figyelmeztetést alkalmaz. Jelen jogszabályhely (3) bekezdése szerint a rendőrt közigazgatási bírsággal sújtandó szabályszegés észlelése vagy tudomására hozása esetén abban az esetben terheli a közigazgatási hatósági eljárás lefolytatása érdekében szükséges intézkedési kötelezettség, ha a) ilyen jellegű szolgálati feladat ellátására kapott utasítást, vagy b) intézkedése során ilyen jogsértést észlel, és - amennyiben ez az eljárás lefolytatásának jogszabályi feltétele - rendelkezik a tevékenység ellátáshoz, illetve a szabályszegés dokumentálásához szükséges technikai eszközzel.

Ahhoz, hogy a Testület az intézkedés megalapozottságáról állást foglaljon, azt kellett mérlegelnie, hogy felmerülhetett-e bűncselekmény/szabálysértés elkövetésének, a rendőrségi fellépéshez szükséges gyanúja.

A kérdéssel kapcsolatban a Testület utal töretlen gyakorlatára, amely szerint valamely bűncselekmény/szabálysértés tényállásszerűségét kizárólag a rendőri intézkedés jogalapja

szempontjából vizsgálja. Az Rtv-ben rögzített hatásköri szabályok szerint ugyanis a Testület nem foglalhat állást abban a kérdésben, hogy valamely eljárás alá vont személy elkövetett-e bűncselekményt/szabálysértést, azonban ha – olyan esetekben, amikor a rendőrség az intézkedés alapjaként bűncselekmény/szabálysértés gyanújára hivatkozik – nem végezné el a rendőri intézkedés alapjául szolgáló magatartás értékelését, az alapjog-korlátozás vizsgálata üresedne ki. A fentiek alapján a Testület azt vizsgálta, hogy a panaszos részéről a bűncselekmény/szabálysértés elkövetésének gyanúja felmerülhetett-e.

A telefonos bejelentésben a bejelentő annyit hozott a rendőrség tudomására, hogy lopás történt, amely gyér információ az alábbi, jogellenes cselekmények elkövetésére vonatkozó egyszerű gyanút keletkeztethette.

A szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény (továbbiakban: Szabs. tv.) 177. § rendelkezik a tulajdon elleni szabálysértésekről. Ezen törvényhely (1) bekezdése szerint, aki a) ötvenezer forintot meg nem haladó értékre lopást, sikkasztást, jogtalan elsajátítást, orgazdaságot; b) ötvenezer forintot meg nem haladó kárt okozva csalást, szándékos rongálást; c) ötvenezer forintot meg nem haladó vagyoni hátrányt okozva hűtlen kezelést követ el, úgyszintén, aki e cselekmények elkövetését megkísérli, szabálysértést követ el.

A Btk. 370. § (1) bekezdése szerint, aki idegen dolgot mástól azért vesz el, hogy azt jogtalanul eltulajdonítsa, lopást követ el. A (2) bekezdése alapján, a büntetés vétség miatt két évig terjedő szabadságvesztés, ha a) a lopást kisebb értékre vagy; b) a szabálysértési értékre elkövetett lopást ba) bünszövetségben, bb) üzletszerűen, bc) dolog elleni erőszakkal - ideértve azt is, ha a dolog eltulajdonításának megakadályozására szolgáló eszközt állagsérelem okozása nélkül eltávolítják, vagy a dolog eltulajdonításának megakadályozására alkalmatlanná teszik -, bd) zsebtolvajlás útján, be) egy vagy több közokirat, magánokirat vagy készpénz-helyettesítő fizetési eszköz egyidejű elvételével, bf) helyiségbe vagy ehhez tartozó bekerített helyre megtévesztéssel, vagy a jogosult, illetve a használó tudta és beleegyezése nélkül bemenne, bg) hamis vagy lopott kulcs használatával, bh) lakást vagy hasonló helyiséget az elkövetővel közösen használó sérelmére vagy bi) erdőben jogellenes fakivágással követik el. A (3) bekezdés értelmében a büntetés büntett miatt három évig terjedő szabadságvesztés, ha a) a lopást nagyobb értékre; b) a kisebb értékre elkövetett lopást ba) a (2) bekezdés ba)-be) pontjában meghatározott valamely módon, bb) védett kulturális javak körébe tartozó tárgyra vagy régészeti leletre, bc) vallási tisztelet tárgyára, bd) holttesten lévő tárgyra, illetve temetőben vagy temetkezési emlékhelyen a halott emlékére rendelt tárgyra, be) nemesfémre vagy; c) a lopást szabálysértési vagy kisebb értékre közveszély színhelyén követik el. A (4) bekezdés alapján a büntetés egy évtől öt évig terjedő szabadságvesztés, ha a) a lopást jelentős értékre vagy; b) a nagyobb értékre elkövetett lopást a (2) bekezdés ba)-be) pontjában meghatározott valamely módon vagy közveszély színhelyén követik el. Az (5) bekezdés szerint a büntetés két évtől nyolc évig terjedő szabadságvesztés, ha a) a lopást különösen nagy értékre vagy; b) a jelentős értékre elkövetett lopást a (2) bekezdés ba)-be) pontjában meghatározott valamely módon vagy közveszély színhelyén követik el. A (6) bekezdés tükrében a büntetés öt évtől tíz évig terjedő szabadságvesztés, ha a) a lopást különösen jelentős értékre vagy; b) a különösen nagy értékre elkövetett lopást a (2) bekezdés ba)-be) pontjában meghatározott valamely módon vagy közveszély színhelyén követik el.

A telefonos bejelentésben közölt információk a Testület álláspontja szerint felvetették annak a gyanúját, hogy a bejelentő sérelmére jogellenes cselekményt (lopás bűncselekményi/szabálysértési tényállását) követtek el, tehát a bejelentésben ismertetett esemény olyannak volt tekinthető, amely az Rtv. 13. §-a értelmében rendőri beavatkozást tett szükségessé, intézkedési kötelezettséget keletkeztetett. Ennek értelmében a rendőrségnek a bejelentés helyszínén meg kellett jelennie, meg kellett arról győződnie, hogy mennyiben minősülnek valósnak a bejelentésben közöltek. Ezért érkeztek meg a helyszínre, hallgatták meg a bejelentőt és a jelen lévőket, és vonták intézkedés alá a panaszost. A bejelentő és a panaszoson kívül a helyszínen tartózkodó személyek részletesen tájékoztatták a rendőröket a történetekről, megjelölve az elkövetőt. A rendőrök ezt követően az előadottakról a potenciális elkövetőt hallgatták meg, aki a panaszos volt. A panaszos a vele szemben felhozott tényelődásokat megerősítette nyilatkozatával, hiszen elmondta, hogy járt a bejelentő ingatlanában, oda engedély nélkül ment be, magához vette a két tárgyat, amelyekről azt hitte, hogy az ismerőséé, de őt nem tudta megnevezni és elmondta azt, hogy eldobta a közeli bokorba a tárgyakat, azok már nincsenek nála. Ezen körülményekre tekintettel a Testület szerint a bejelentés már önmagában alkalmas volt arra, hogy bűncselekmény/szabálysértés elkövetésére vonatkozó egyszerű gyanút keletkeztesse, így a rendőrség oldalán, tekintettel arra, hogy a társadalom védelme érdekében, a társadalom biztonságának fenntartása alapján, mint bűnüldözési hatóság oldalán intézkedési kötelezettséget keletkeztetett a panaszossal szemben. A helyszínen tapasztaltak, a rendőrség rendelkezésére bocsátott információk megerősítették a bejelentésben foglaltak valóság alapját, azokat konkretizálták, így folyamatosan erősödött a panaszossal szemben, bűncselekmény elkövetésére vonatkozó gyanú, amelyet a panaszos helyszíni tényelődása szinte teljesen megalapozott. Ezért a Testület arra az álláspontra helyezkedett, hogy a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető joga nem szenvedett sérelmet azért, mert őt a rendőrök intézkedés alá vonták.

Tehtett arra, hogy a bejelentésben felmerült a gyanú bűncselekmény avagy szabálysértés elkövetésére, amelyet a helyszíni tényelődások tovább erősítettek, illetve konkretizáltak a panaszos terhére, így a Testület álláspontja szerint a panaszossal szemben fennállt a rendőrség oldalán az intézkedési kötelezettség, tekintettel arra, hogy fennállt a bejelentés alapján az intézkedés alapjául szolgáló, bűncselekmény/szabálysértés elkövetésére vonatkozó egyszerű gyanú. Ezen körülmény miatt nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető joga.

2) A Testület ezt követően a panaszos előállítását vizsgálta meg.

a) A jogalap vonatkozásában az alábbi következtetésre jutott a Testület.

A rendőrség tájékoztatása szerint a panaszost az Rtv. 33. § (1) bekezdés a) pontja alapján állították elő, tekintettel arra, hogy vele szemben bűncselekmény, avagy szabálysértés [Btk. 370. § szerinti lopás bűncselekménye, illetőleg Szabs. tv. 177. § b) alapján lopás szabálysértése] elkövetésének egyszerű gyanúja merült fel. A bűncselekmény/szabálysértés elkövetésére vonatkozó gyanút a rendőrség oldalán H. P. T. telefonos bejelentése keletkeztette, amelyben a bejelentő lopás elkövetésének gyanújáról tett bejelentést. A helyszíni tényelődások az egyszerű gyanút tovább erősítették, mivel a panaszos beismerte, azt hogy jogtalanul eltulajdonította a két tárgyat, ezért határoztak a rendőrök a panaszos Rtv. 33. § (1) bekezdés a) pontja szerinti, a kapitányság épületébe történő előállítás mellett, tekintettel arra, hogy a gyanú tisztázása érdekében további cselekmények elvégzése vált indokolttá, amelyet a helyszínen nem lehetett elvégezni.

Az Rtv. 33. § (1) bekezdés a) pontja alapján a rendőr további intézkedés megtétele céljából elfogja és az illetékes hatóság elé állítja azt, akit szándékos bűncselekmény elkövetésén tetten értek. Jelen rendelkezés a rendőrnek nem biztosít mérlegelési lehetőséget, hanem tettenérés esetén kötelező jelleggel írja elő az intézkedés alá vont előállítását.

Ahhoz, hogy a Testület a rendőrség által megjelölt előállítási ok megalapozottságáról állást foglaljon, egyrészt arról kell állást foglalnia, hogy felmerülhetett-e a panaszossal szemben bűncselekmény elkövetésének gyanúja, másrészt arról, hogy amennyiben igen, úgy megvalósult-e a „tettenérés”.

Az első kérdéssel kapcsolatban a Testület utal töretlen gyakorlatára, amely szerint valamely bűncselekmény tényállásszerűségét kizárólag a rendőri intézkedés jogalapja szempontjából vizsgálja. Az Rtv-ben rögzített hatásköri szabályok szerint ugyanis a Testület nem foglalhat állást abban a kérdésben, hogy valamely eljárás alá vont személy elkövetett-e bűncselekményt, azonban ha nem végezné el a rendőri intézkedés alapjául szolgáló magatartás értékelését – olyan esetekben, amikor a rendőrség az intézkedés alapjaként bűncselekmény gyanújára hivatkozik –, az alapjog-korlátozás vizsgálata üresedne ki. A fentiek alapján a Testület azt vizsgálta, hogy a panaszos részéről a bűncselekmény elkövetésének gyanúja felmerülhetett-e. Ezzel összefüggésben a Testület fontosnak tartja hangsúlyozni: nem abban a kérdésben foglal állást, hogy a panaszos elkövette-e a bűncselekményt avagy sem, hanem csupán abban, hogy az adott helyen és időben rendelkezésére álló adatok alapján a rendőr gondolhatta-e azt, hogy a panaszossal szemben felmerül a bűncselekmény elkövetésének (a megalapozott gyanú szintjénél) alacsonyabb fokú gyanúja. Amennyiben igen, úgy a rendőri intézkedés akkor is jogszerű lehet, ha utóbb a nyomozás azt állapítja meg, hogy az érintett nem követett el bűncselekményt, vagy a bűncselekmény elkövetése nem bizonyítható.

Jelen ügygel kapcsolatban a Testület arra a következtetésre jutott, hogy már a telefonos bejelentés felvethette a szóban forgó bűncselekmény elkövetésének a gyanúját, így a rendőrségnek a helyszínen meg kellett arról győződnie, hogy a bejelentés alapos-e. Ennek érdekében az intézkedő rendőr meghallgatta a bejelentőt, akinek a tényelődását a panaszos nyilatkozata is megerősítette. A telefonos bejelentés lopás bűncselekményének, illetőleg szabálysértésének gyanúját vethette fel, azonban a bejelentő helyszínen tett azon tájékoztatása, mely szerint a panaszos által eltulajdonított tárgyak együttes értéke 35.000 Ft, valamint azok veszélyeztetett értéke 10 millió Ft, erősítette azt, hogy valójában bűncselekmény és nem pedig szabálysértési értékre elkövetett lopás gyanúja merülhet fel. Ezért a gyanú megalapozása, gyengítése, vagy esetleges kizárása érdekében indokoltá vált a panaszossal szemben további érdemi cselekmények foganatosítása. Így a Testület álláspontja szerint önmagában már a telefonos bejelentés alkalmas volt arra, hogy felvesse a panaszossal szemben a bűncselekmény elkövetésére vonatkozó egyszerű gyanút, amelyet a helyszíni tényelődások és a helyszínen tapasztaltak tovább erősítettek. Szinte a gyanút a panaszos arra vonatkozó nyilatkozata alapozta meg teljesen, amelyben a rendőrség tudomására hozta, hogy járt a szóban forgó ingatlanban, onnan két tárgyat magához vett, mert azt hitte egyik ismerősé (akit egyébként nem tudott megjelölni), azokat elhozta az ingatlanból, de eldobta őket egy bokorba. Ezen körülményekre tekintettel a Testület igenlő választ adott arra a kérdésre, hogy a panaszossal szemben felmerülhetett olyan bűncselekmény elkövetésének a gyanúja, amely indokoltá tette a vele szembeni további intézkedést, amelyet előállítás keretén belül foganatosíthatott a rendőrség.

Ezután a Testületnek azt kellett megvizsgálnia és abban kellett állást foglalnia, hogy az Rtv. 33. § (1) bekezdés a) pontja alkalmazásához szükséges második, konjunktív elem (t. i. tettenérés) megvalósult-e.

Sem az Rtv., sem a büntető anyagi, illetve eljárási szabályok nem tartalmazzák a „tettenérés” meghatározását, a Testületnek tehát szükséges elvégezni a fogalom elemzését ahhoz, hogy megítélhesse, jelen ügyben alappal hivatkozik-e a rendőrség a tettenérésre, mint kötelező előállítási okra.

A Btk. kommentárja szerint a bírói gyakorlat – a tetten ért tolvaj által az eltulajdonított dolog megtartása érdekében alkalmazott erőszak rabláskénti minősülése kapcsán – a tettenérés fogalmát tágan értelmezi, nem csak a cselekmény véghezvitele közbeni leleplezést érti rajta, hanem megállapíthatónak tartja akkor is, ha a bűncselekmény felfedezése a lopás befejezését jelentő elvétel után, de még az elvitel közben történik. Tettenérésnek minősül a lakásbetörés elkövetőjének a folyamatos üldözés utáni, akár a helyszíntől távoli elfogása is, ám a folyamatos üldözés megállapításának feltétele a helyszínről távozó tolvaj *folyamatos* szemmel tartása és *megszakítás nélküli* üldözése. Amennyiben a folyamatos üldözés megszakad, nem beszélhetünk tetten ért tolvajról (lásd: Dr. Belovics Ervin – Dr. Molnár Gábor – Dr. Sinku Pál: Büntetőjog. Különös rész. Harmadik, átdolgozott kiadás. HVG-Orac, Budapest, 2003, 587-588. o.).

A Be. szerint [127. § (3) bekezdés] a bűncselekmény elkövetésén tetten ért személyt bárki elfoghatja, köteles azonban őt a nyomozó hatóságnak haladéktalanul átadni; ha erre nincs módja, a rendőrséget értesíteni. A Be. kommentárja is kiemeli, hogy nem csak az minősül tettenérésnek, ha az elkövető a cselekményt szemtanú jelenlétében hajtja végre, és őt a szemtanú elfogja, hanem az is, ha az elkövetőt akár a szemtanú, akár a szemtanú felhívása, vagy más körülmény (pl. riasztó észlelése) alapján a szemtanútól különböző személy *üldözés során* elfogja [Jakucs Tamás (szerk.): Kommentár a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvényhez, 262. o.].

Mind az anyagi, mind az eljárási törvényekhez fűzött kommentárból kiderül tehát, hogy a tettenérés megállapításához szükséges egyfajta folyamatosság, amely a cselekmény elkövetését az elfogással összekapcsolja. Ezért abban az esetben is, ha az Rtv. tettenérés fogalmát nem csupán a hatóság általi észlelés alapján induló intézkedésekre szorítjuk, szükséges, hogy a tetten ért személy mozgását, cselekvését – akár a szemtanúk, akár az értesítésre megjelenő rendőrök – végig kövessék a cselekmény elkövetésétől kezdve. Amennyiben az elkövető ilyen fajta nyomon követhetősége megszakad, úgy tettenérésről nem beszélhetünk.

A Testület véleménye szerint habár fennállt a panaszossal szemben a bűncselekmény elkövetésére vonatkozó gyanú, azonban az Rtv. 33. § (1) bekezdés a) pontjának alkalmazhatóságának a második, konjunktív eleme, t. i. tettenérés nem valósult meg. A Testület által kialakított történeti tényállás szerint sem a rendőrség, sem a bejelentő nem észlelte a bűncselekmény elkövetésének folyamatát, azt, ahogyan eltulajdonította a panaszos a kulcsosomót, illetőleg nem beszélhetünk jelen esetben arról sem, hogy a lopás befejezését jelentő elvétel után, de még az elvitel közben történt a rendőrség által a bűncselekmény felfedezése. A rendőrség már akkor ért a helyszínre, amikor a panaszos eldobta magától a tárgyakat. Így a Testület következetes gyakorlata szerint nem valósult meg a folyamatos, szemmel kísérés, nyomon követés. A rendőri jelenlét nem szakította meg a bűncselekmény

befejezett stádiumba jutását, hiszen amikor a helyszínre érkeztek az intézkedő rendőrök, akkor a bejelentő által meghatározott tárgyak már eltűntek és csak annyit tudott, hogy azokat a panaszos vihette el. A panaszos meghallgatása során derült ki, hogy ez a tényelődadás igaz, azonban a szóban forgó tárgyak már nincsenek nála, így mire kiérkezett a helyszínre a rendőrség konkrét bűncselekmény elkövetésére utaló folyamatos nem tapasztalhatott. A panaszos habár elvette a tárgyakat, azok már nem voltak nála. Ezen körülményekre tekintettel a Testület álláspontja szerint nem állt fent a tettenérés lehetősége jelen ügy kapcsán, hanem sokkal inkább a panaszos a helyszínen bűncselekmény elkövetésével volt gyanúsítható, így a Testület véleménye szerint tulajdonképpen ez adhatta a valódi felhatalmazást a panaszos személyi szabadságának a korlátozásához, így a Testület álláspontja szerint a panaszos személyi szabadsága tekintetben szenvedett sérelmet, hogy arra nem az Rtv.- 33. § (1) bekezdés a) pontja szerinti mérlegelést nem tűrő jogszabályhely adott okot, hanem valójában a rendőri mérlegeléshez kötött Rtv. 33. § (2) bekezdés a) pontja. Habár a Testület nem vitatja a panaszos előállításának szükségszerűségét, mégis a panaszos személyi szabadsághoz való alapvető jogának a sérelmét és egyúttal a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető jogának a sérelmét állapította a hibás hivatkozási alap vonatkozásában.

Tehtettel a fentebb kifejtettek a Testület nem fogadta el a panaszos előállításának jogalapjaként az Rtv. 33. § (1) bekezdés a) pontját, hiszen a panaszossal szemben nem állt fent a „tettenérés” követelménye, így a személyi szabadsághoz való alapvető joguknak a sérelmét állapította meg. Egyúttal a Testület a rossz jogszabályi hivatkozás kapcsán a panaszosok tisztességes eljáráshoz való jogának a sérelmét is megállapította.

b) A Testület a panaszos előállításának időtartama kapcsán az alábbi megállapításokat teszi.

Az Rtv. 33. § (3) bekezdése szerint a rendőrség az előállítással a személyi szabadságot csak a szükséges ideig, de legfeljebb 8 órán át korlátozhatja. Ha az előállítás célja még nem valósult meg, indokolt esetben ezt az időtartamot a rendőri szerv vezetője egy alkalommal 4 órával meghosszabbíthatja. Az előállítás időtartamát a rendőri intézkedés kezdetétől kell számítani.

A Szolgálati Szabályzat 30. §-ának (3) bekezdése szerint az előállítás a fogvatartott személy szabadon bocsátásáig vagy őrizetbe vételéig, illetve előzetes letartóztatásáig, de legfeljebb az Rtv. 33. §-ának (3) bekezdésében meghatározott ideig tart.

Az Rtv. 33. § (3) bekezdése főszabályként a „szükséges” időt jelöli meg és csak végső korlátként, határozza meg a 8 óras (illetve indokolt esetben, külön alaki feltételek mellett a további 4 óras) időtartamot. Felhívja a Testület a figyelmet az előállítás intézményének a személyi szabadságot súlyosan korlátozó jellegére, amelyre értelemszerűen vonatkozik az Rtv. 15. § (1) bekezdésében meghatározott azon általános arányossági követelmény is, mely szerint „a rendőri intézkedés nem okozhat olyan hátrányt, amely nyilvánvalóan nem áll arányban az intézkedés törvényes céljával”.

A panaszos előállításának időtartama alatt a rendelkezésre álló adatok, nyilatkozatok szerint, közelítő pontossággal rekonstruálható, hogy milyen érdemi cselekményeket végeztek el a rendőrök. A panaszossal szemben a rendőrség 2015. május 8-án 15 óra 11 perckor kezdeményezett intézkedést, amelyet egyben előállításának kezdő időpontjaként határoztak meg. A panaszost 16 óra 19 perckor adták át sérülés- és panaszmentesen a kapitányságon. A panaszos előállítása során jelezte, hogy gyógyszerre van szüksége, ezért a rendőrök mentőt

hívtak hozzá. A mentő 18 óra 30 perckor érkezett meg, majd a mentőorvos a szükséges vizsgálatok elvégzését követően ellátta a panaszost gyógyszerekkel. Az intézkedésről készített jelentést 17 óra 51 perckor rögzítették a Robotzsaru Neo rendszerben, ezután pedig 18 óra 32 perctől 19 óra 28 percig H. P. T. tanúkihallgatására került sor, mellyel párhuzamosan 18 óra 53 perctől 19 óra 24 percig P. B. tanúkihallgatását foganatosították. Ezután 20 óra 4 perckor elkészült a gyanúsítás szövege, majd 20 óra 58 perckor megkezdték a panaszos gyanúsítottkénti kihallgatását. 21 óra 22 perckor készítették el az ujjlenyomatlapot, térlenyomatlapot és az 1. számú adatlapot, továbbá a panaszost bűnügyi nyilvántartásba vették. A rendőrök 22 óra 25 perctől 22 óra 45 percig házkutatást foganatosítottak, mely után a panaszost 22 óra 45 perckor szabadon bocsátották, és átadták részére az előállítás időtartamáról szóló igazolást.

A panaszos személyi szabadságának korlátozásának idejébe – a Testület gyakorlata alapján – bele kell számítani azt az időtartamot is, amikor ténylegesen a rendőrségen tartózkodott. Így a panaszos 22 óra 45 percig bizonyíthatóan a kapitányságon tartózkodott, azaz személyi szabadságában ténylegesen 15 óra 11 perctől 22 óra 45 percig volt korlátozva. Ez összesen 7 óra 34 perces időintervallumot jelent, amely során érdemi cselekményt a panaszossal szemben a kapitányságra való átadást megelőzően 41 percben hajtottak végre; majd ezt követően a panaszost a kapitányságra szállították és 16 óra 19 perckor adták át sérülés- és panaszmentesen. A kapitányságon a szükséges dokumentációk elkészítését, kitöltését követően (amely kb. 1 órát vehetett igénybe) a rendőrök mentőt hívtak a panaszoshoz, mivel egészségügyi problémákról panaszkodott nekik. A mentő 18 óra 30 perckor érkezett meg a kapitányságra, ezt követően a panaszos kivizsgálása, és gyógyszerekkel való ellátása körülbelül 30 percet vehetett igénybe. Majd a panaszos gyanúsítottkénti kihallgatását 20 óra 58 perckor kezdték meg. Tekintettel arra, hogy a rendőrségi jelentések egyike sem tartalmazza azt, hogy a kihallgatás mikor ért véget, a Testület csak közelítő pontossággal vélelmezi azt, hogy a gyanúsítottkénti kihallgatás kb. 20 percig tarthatott, mivel a rendelkezésre iratok alapján a kihallgatás után 21 óra 22 perckor elkészítették az ujjlenyomatlapot, valamint a térlenyomatlapot és az 1. számú adatlapot, ezt követően megtörtént a panaszos bűnügyi nyilvántartásba vétele. Így kb. 2 óra 21 percen keresztül hajtottak végre érdemi cselekményeket a panaszossal szemben. Ha belekalkuláljuk azt az időt, amikor a két tanút meghallgatták (összesen 56 perc), valamint, ha beleszámítjuk azt az időtartamot, amely a rendőrök mentő hívásától a mentőorvos által végzett vizsgálatok és ellátás befejezéséig tartott (kb. 45 perc), akkor közelítőleg 4 órán keresztül történtek konkrét cselekmények a panaszossal szemben. A fennmaradó holtidőben (kb. 3 óra 34 perc) nem hajtottak végre a panaszossal szemben érdemi cselekményt. A Testület álláspontja szerint ez a legalább három és fél órán át tartó holtidő, amely során semmiféle eljárási cselekményt nem foganatosítottak a panaszossal szemben, így indokolatlanul kellett várakoznia a kapitányság épületében eléri a személyi szabadsághoz fűződő alapvető jogának a sérelmét. A Testület véleménye szerint ez az időtartam indokolatlanul, aránytalanul és szükségtelenül hosszú volt, ha figyelembe vesszük az előállítás alapjául szolgáló körülményeket és a végrehajtott eljárási cselekményeket.

A Testület álláspontja szerint a panaszos személyi szabadsághoz való alapvető joga sérült az előállítása időtartama kapcsán.

3) A panaszos kifogásolta az előállítás körülményeit, mivel állítása szerint az előállító helyiségben nem volt levegő, mert ömlött be a cigarettafüst, illetőleg szerette volna bevenni a gyógyszereit, erre a rendőrök azt felelték, hogy csak mentő jelenlétében teheti meg, a mentő kikerzéséig pedig sok idő telt el.

A rendőrség által mellékelte jelentésekből kiderül, hogy az előállítás körülményei megfeleltek az Rtv. előírásainak. Először is a panaszost ellátták élelemmel, süteményt is kapott, valamint a panaszos többször is jelezte, hogy mosdóba szeretne menni, ezen kéréseinek minden egyes alkalommal eleget tettek, továbbá maga a panaszos is megerősítette azt, hogy a rendőrök az előállító helyiség ablakát kinyitották, mivel nem volt elég levegő. A rendőrök a panaszos azon kérésnek, mely szerint szeretne volna bevenni a gyógyszereit, csak úgy tudták teljesíteni, hogy mentőt hívtak a panaszoshoz, mivel orvosnak kell döntenie a gyógyszerek beviteléről.

Az Rtv. 2. §-a szerint „a rendőrség védelmet nyújt az életet, a testi épséget, a vagyonbiztonságot közvetlenül fenyegető vagy sértő cselekménnyel szemben, felvilágosítást és segítséget ad a rászorulóknak. A rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait.” A 18. § (2) bekezdése szerint a rendőrség gondoskodik a fogvatartott elhelyezéséről, a fogva tartás miatt bekövetkező egészségkárosodás megelőzéséhez szükséges ellátásáról.

A Testület álláspontja szerint, a rendőrök eleget tettek az Rtv. fent hivatkozott követelményének, mivel a panaszos „egészségkárosodásának megelőzéséhez szükséges ellátása” megvalósult azáltal hogy megfelelő élelmezést kapott, akárhányszor jelezte szükségleteit kiengedték a mosdóba, továbbá egészségügyi panaszai miatt mentőt is hívtak hozzá, kivizsgálták, majd gyógyszerekkel ellátták. Ezen körülményekre tekintettel a Testület úgy határozott, hogy a panaszos emberi méltósághoz való joga jelen kifogások kapcsán nem szenvedett sérelmet.

A fentiekre tekintettel a Testület véleménye szerint a panaszos emberi méltósághoz való joga nem sérült.

4) A panaszos sérelmezte, hogy a rendőrök hangneme nem volt megfelelő, valamint az, hogy „viháncoltak” és megengedhetetlenül viselkedtek, továbbá cinikus megjegyzéseket tettek a panaszos mosdóba történő kimenetele miatt.

A rendőrség határozottan elutasítja a panaszos ezen állításának valóság alapját, tekintettel arra, hogy a panaszos őrzését N. A. r. őrmester, a rendelkezésre álló iratok alapján 16 óra 39 perctől 17 óráig végzete, tehát 21 percen keresztül látta el, a másik két kollégánál pedig nem is találkozott a panaszossal, így a panaszos egy rendőrnővel találkozott. A befogadás során, és azt követően is N. A. r. őrm. türelmes, és megértő volt, illetőleg normális hangnemben kommunikált a panaszossal, továbbá minden egyes alkalommal eleget tett a panaszos azon kérésének, hogy a mosdóba szeretne menni.

Az Rtv. 2. § (1) bekezdés második mondata szerint a rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait. A rendőri hivatást választóktól, főleg az Rtv-ben is szereplő szolgálati feladatok ellátása során – ezen belül is első sorban akkor, amikor intézkedés közben az állampolgárokkal közvetlen kapcsolatba kerül – más állampolgároknál magasabb erkölcsi tartás, fokozottabb türelem és tolerancia, körültekintő és mások számára példaértékű viselkedés várható el. Mindez adódik az Rtv. azon rendelkezéseiből, amelyek kiemelkedő közhatalmi jogosítványokkal ruházzák fel a rendőröket, az államszervezetben belül kitüntetett pozícióba helyezve őket. Ezzel összhangban ugyanis az Rtv. és a Szolgálati Szabályzat szigorúbb követelményeket is támaszt velük

szemben, és az ezeknek való megfelelést maradéktalanul megköveteli, a számonkérhetőség lehetőségeit is megteremtve.

A Testület ezzel kapcsolatban szükségesnek tartja kiemelni a Magyar Köztársaság Rendőrségének Etikai Kódexét, amelynek 1. pontja előírja: a rendőr „önként vállalt hivatásával szemben különleges társadalmi elvárások érvényesülnek, melyekre szolgálati viszonyának fennállása alatt mindvégig figyelemmel kell lennie.” Az 5. pont szerint: „a rendőr a ráruházott hatalom alkalmazása során megfontolt és mértéktartó, intézkedéseit (...) indulatoktól mentesen hajtja végre, kerüli a szükségtelen konfliktusok kialakítását. Nem alkalmaz (...) megalázó bánásmódot és ezt másoktól sem tűri el.” A 7. pont utolsó mondata szerint „tudatában van annak, hogy saját személyén keresztül az egész testület megítéléséért is felelős.”

A Testület továbbá jelen esetben is irányadónak tartja a korábbi állásfoglalásaiban [lásd pl. a 65/2008. (VIII. 18.) sz. állásfoglalás indokolása II. részének 3. pontját] megfogalmazottakat, miszerint „a rendőri hivatást választóktól, főleg az Rtv.-ben is szereplő szolgálati feladatok ellátása során – ezen belül is első sorban akkor, amikor intézkedés közben az állampolgárokkal közvetlen kapcsolatba kerülnek – más állampolgárokénál magasabb erkölcsi tartás, fokozottabb türelmesség és tolerancia, körültekintő és mások számára példaértékű viselkedés várható el. Mindez adódik az Rtv. azon rendelkezéseiből, amelyek kiemelkedő közhatalmi jogosítványokkal ruházzák fel a rendőröket, így az államszervezetben belül kitüntetett pozícióba helyezve őket. Ezzel arányosan azonban az Rtv. és a Szolgálati Szabályzat szigorúbb követelményeket is támaszt velük szemben, és az ezeknek való megfelelést maradéktalanul megköveteli, a számonkérhetőség lehetőségeit is megteremtve.”

A panaszos és a rendőrség által közölt információk ellentétben állnak egymással, amelyet a Testület a rendelkezésére álló korlátozott számú bizonyítási eszközére és a bizonyítékok csekély számára tekintettel nem tudott feloldani, így nem tudott kialakítani egy olyan tényállást, amely kapcsán a panaszos kifogásait alaposan megvizsgálhatta volna. A feloldhatatlan ellentétre tekintettel a Testület csak úgy határozhatott, hogy a panaszos emberi méltóságához való jogának a sérelme a rendőr által tett kijelentések kapcsán nem megállapítható.

Az előzőekben kifejtettek szerint a panaszos emberi méltóságához fűződő jogának a sérelme a tapasztalt, a tényelődások között feszülő ellentétre tekintettel nem megállapítható.

A Testület jelen kifogás kapcsán olyan fokú ellentmondást tapasztalt a panaszos és a rendőrség által közölt történeti tényállási elemek tekintetében, amelyet a rendelkezésére álló korlátozott számú bizonyítási eszközével és a birtokában lévő csekély számú bizonyítékkal nem tudott feloldani, így nem tudott megnyugtatóan állást foglalni a panaszos által kifogásoltakban, hiszen nem tudott olyan történeti tényállást megállapítani, amelynek tükrében a kérdést megvizsgálhatta volna. Így a Testület csak arra az álláspontra helyezkedhetett, hogy a panaszos emberi méltóságához való jogának a sérelme nem megállapítható.

A fentiekben közöltek alapján a panaszos emberi méltóságához való jogának a sérelme nem megállapítható.

IV.

A Testület a lefolytatott vizsgálatában megállapította, hogy a panaszossal szemben kellő jogszabályi felhatalmazás birtokában foganatosított a rendőrség intézkedést, így nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető joga. A Testület azonban nem fogadta el az Rtv. 33. § (1) bekezdés a) pontjára történő hivatkozást az előállítás jogalapja kapcsán – arra az Rtv. 33. § (2) bekezdés b) pontja adott valóban felhatalmazást -, így a panaszos személyi szabadsághoz való jogának a sérelmét állapította meg. A téves jogszabályi hivatkozás kapcsán pedig a panaszos tisztességes eljáráshoz való alapvető jogának a sérelmet is egyúttal megállapította a Testület. Az előállítás időtartama kapcsán a panaszos személyi szabadsághoz való joga sérült. A panaszos kifogásolta az előállítása körülményeit, amely tekintetében a Testület úgy határozott, hogy a panasz nem volt alapos, így véleménye szerint nem sérült a panaszos emberi méltósághoz fűződő alapvető joga. A rendőrök által alkalmazott hangnemre vonatkozó kifogás kapcsán, a tapasztalt, feloldhatatlan ellentmondásra tekintettel a panaszos emberi méltósághoz való jogának a sérelme nem megállapítható.

V.

A Testület álláspontja szerint a jogsérelem mértéke eléri azt a szintet, amely indokoltá teszi, hogy a Testület állásfoglalását megküldje az országos rendőrfőkapitánynak, ezért döntését a rendelkező részben foglaltak szerint alakította ki.

Budapest, 2015. október 22.

Dr. Lukács Tamás
elnök

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
testületi tag

Dr. Wildner Domonkos
előadó testületi tag

Dr. Cservák Csaba
testületi tag